

JACK HARRIS

Jack Harris var født i Canada 1889, og døde - formentlig i Stockholm - 1970. Harris ledede eget band i mange år, hvori han selv spillede banjo og sav, og er kort nævnt her, fordi Otto Lington spillede i hans gruppe fra ca. efteråret 1925 til foråret 1927.

Kom via England til Hotel Bristol i Oslo og sidenhen til Göteborg-udstillingen i 1923 med egen kvintet. I samme anledning åbnede Liseberg, og her spillede også Harris' danseorkester. Senere var han adskillige sæsoner på hhv. Restaurant Cecil i Stockholm og Grand Hotel i Saltsjöbaden og desuden andre steder.

Den 13. december 1924 indspillede Harris' kvintet 4 sider for HMV i Stockholm (se diskografi). Det er hidtil antaget, at Otto Lington er violinist på disse sider, men nærmere granskning underminerer faktisk dette synspunkt.

Lington selv mener, at Harris hørte ham tilfældigt og første gang tog ham med i orkestret til et engagement i Scala Teatret i København - revyen "Rosen blusser" fra 21. april til 15. september 1925. Besætningen var: Bernhard Navitzky, alt. Otto Lington, vln. Gunnar Johnsson, pno. Jack Harris, bjo. Arthur Hasseltine, dms. Marie Brandstrup sang "Din mund siger nej, nej, dine øjne siger ja" med band'et. Det var imidlertid Ingeborg Bruhn Berthelsen, der var programsat som sangerinde.

Scala Teatrets revy "Rosen blusser", 1925. Fra venstre: Harris, Johnsson, Lington, Hasseltine, Navitzky og Marie Brandstrup..

En lille notits kunne yderligere tyde på, at Lington IKKE er med på pladerne: Anders Soldén (svensk janitshar 1901-86) skriver i sin notesbog i 1923: "Under 1923 kom Jack Harris till "Cecil". Medlemmar voro Hansson (fiol), en engelsman (piano), Navitzky (sax), Hasseltine (trummor). Det tyckte man var något väldigt tjsig." Hvis denne besætning ellers har holdt ved, bekræfter den i hvert fald, at Harris dels allerede havde violin med før Lington kom til, dels også havde etableret en besætning, som svarer til den på pladerne medvirkende.

Jack Harris' Orchestra, 1926 (årstal iflg. Orkester Journalen - og i forstærket udgave), fra venstre: Otto Lington, vln. Arthur Hasseltine, dms. Gunnar Johnsson, pno. Jack Harris, bjo/ldr. John Hasse, sax. Harry Jansson, trb. Sam "Sama" Jakobsson, sax.

Dette foto, og de tre efterfølgende, er alle taget samme dag, trods det, at trompetisten Redlig kun er med på de sidste tre - hvad enten han så er mødt for sent eller ikke har skullet deltage i alle de af orkestrets engagementer, hvortil billederne skulle bruges.

Det lidt pudslige er, at trompeten også er med på ovenstående foto, selv om Redlig er fraværende.

Dette band var formentlig på Café/Restaurant Cecil i Stockholm.

Fra venstre, 1926: Gösta "Smyget" Redlig, tpt. Otto Lington, vln. Sam "Sama" Jakobsson, sax.
Arthur Hasseltine, dms. John Hasse, sax. Harry Jansson, trb. Gunnar Johnsson, pno. Jack Harris, bjo.

Fra venstre, 1926: Gösta "Smyget" Redlig, tpt. Harry Jansson, trb. Arthur Hasseltine, dms. Gunnar Johnsson, pno.
Jack Harris, bjo. Otto Lington, vln. John Hasse, sax. Sam "Sama" Jakobsson, sax.

Fra venstre 1926: Gösta "Smyget" Redlig, tpt. Arthur Hasseltine, dms. Harry Jansson, trb. Otto Lington, vln. Gunnar Johnsson, pno. Jack Harris, bjo. John Hasse, sax. Sam "Sama" Jakobsson, sax.

Gösta "Chicken" Törnblad: "Sommaren 1927 spelade jag med Jack Harris på Grand Hotel i Saltsjöbaden. Jack Harris spelade banjo och var en musikalisk sågfilare - han spelade så vackert på såg. Det handlade om den mjuka, engelska stilens, så jeg försökte låta som Dick de Pauws trumpetare Harold Comley. Man fick hotta lite försiktigt på melodin, men inte gå för långt ifrån om man hade ett solo. Arthur Hasseltine hette trumslageren, en trevlig man som jeg av en händelse, och till stor glädje, stötte på när jag och Seymour Österwall var i London på semester 1938. Alltnog, jobbet med Jack Harris var mycket välbetalt, vi hade 500 kroner i månaden och dessutom två fria måltider per dag, och det var första klassens mat, ute på Saltsjöbaden. Där hade jag det förbannat bra. Saltsjöbaden var som en avlägsen badort på den tiden, och vi bodde därute hela sommaren. På dagerne spelade vi tennis och på kvällarna spelade vi mellan 8 och 12. Men jag fick inte följa med Jack Harris till Hotel Bristol i Oslo senare på hösten, det fick jag inte för min fästmö!"

Jack Harris' orkester på Grand Hotel, Saltsjöbaden, fra 1. maj i sommeren 1927. Fra venstre: Antagelig Jack Harris. Muligvis Arthur Hasseltine. Ukendt. Antagelig Sam 'Sama' Jakobsson. Muligvis Gunnar Johnsson. Gösta "Chicken" Törnblad.

I 1931-37 havde Harris eget danseorkester på Grand Hotel Royal i Stockholm, men fik derefter ansættelse ved den britiske legation.

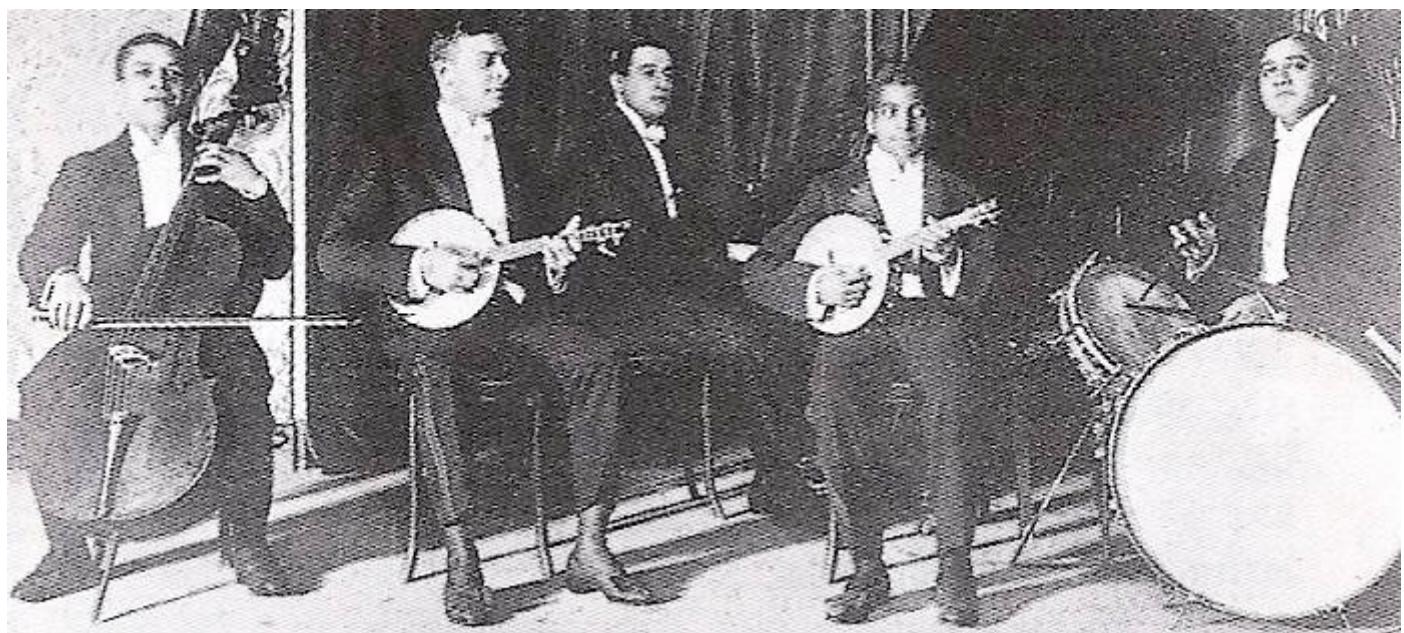
Fotos med tak til: René Aagaard og John Lington

Bernhard Navitzky

Fra venstre, ca. 1923: Bernhard Navitzky, alt. John Malm, pno. Russell Jones, bjo. Anders Stjernström, dms.

Saxofonisten Bernhard Navitzky havde tidligere spillet med Russell Jones' Syncopeted (sic) Orchestra. Russell Jones (1891-1959) - "Sveriges populäraste negerhumorist" som det hed sig i en annoncering i 1922 - var banjoist og vokalist, og spillede dertil cello, violin og guitar. Født i USA, opvokset i Berlin. Kom til Blanchs Cafés "Cabaret Svarta Katten" i Stockholm med London-orkestret The Five Royal Imperials/The Imperial Five formentlig i 1919 (nogle kilder anfører 1909, hvilket synes lige tidligt nok). Jones forblev i Sverige og spillede af flere gange med orkesterledere som Pinet, Rüno, Fred Winter og Ernst Rolf. Indspillede i 1922 under eget navn for det svenska pladeselskab Skandia.

The Imperial Five, eller Five Royal Imperials. Banjoisten til højre er Russell Jones - janitsharen måske en Mr. Findley.

Anders Soldén, 1923: "Saxofonister fanns inte att få tag i då, det fanns endast två och de hette Tekla Carlsson och Bernhard Navitzky." I 1923 var Navitzky med Harald Mortensen på "Bal Tabarin", og det kunne måske også være Navitzky på Harald Mortensens pladeindspilninger i foråret 1924.

Den 16. august 1930 dannede Navitzky orkester på Bal Tabarin med bl.a. Gösta "Smyget" Redlig, tpt. Folke "Göken" Andersson, vln, og Nisse Lind, pno.

JACK HARRIS 1924

JACK HARRIS' ORKESTER: Bernhard Navitzky, alt. Poss. Hansson, vln. Unknown British pianist or Gunnar Johnsson, pno. Jack Harris, bjo. Arthur Hasseltine, dms.

Stockholm, December 13, 1924

BT1111 I	Song of the night.	HMV X 2159
BT1111 II	Song of the night	Rejected
BT1112 I	I lost my girl.	HMV X 2159
BT1112 II	I lost my girl	Rejected
BT1113 I	Bringin' home the bacon.	HMV X 2203
BT1113 II	Bringin' home the bacon	Rejected
BT1114 I	The Hoodoo Man	Rejected
BT1114 II	The Hoodoo Man.	HMV X 2203, Caprice CD CAP22037

NOTE: It has now proven rather doubtful whether Otto Lington was with Harris' band at this time - and above sides have never been recalled by Lington himself. Lington claims not to have met Harris until spring 1925 in Copenhagen, and it seems that Lington did not go to Sweden with Harris until the fall 1925. The Caprice booklet notes state that Lington is "sannolikt" = "in all probability" present.

A tiny note, however, found in the Swedish drummer Anders Soldén's 1923-diary reads: "Sometime in 1923, Jack Harris came to Restaurant Cecil. His bandmembers were Hansson (violin), an unknown British pianist, Navitzky (sax), Hasseltine (drums)." So it might just as well - or even more likely - be assumed that Hansson is the violinist for this session. HMV printed in England. Caprice (Swedish) is Vol. 1 in the series "Svensk Jazzhistoria".

